

El butlletí de la Universitat d'Andorra

Sumari

Editorial	1
Què fem?	1
Parlem	2
Concurs d'enigmes UdA 25	6
Info.UdA	7
Agenda	9

Consell editorial

- Univers Bertrana
- Vicens Blasco
- Aleix Dorca
- Sara Esqué
- Miquel Nicolau
- Florenci Pla
- Josefina Porras
- M. d'Urgell Sansa

Contacte: butlleti@uda.ad

Editorial

Aquest mes de novembre el tifó Haiyan ha devastat una part de les Filipines. Concretament la ciutat de Tacloban, capital de la província de Leyte, amb una població de 220.000 habitants. El tifó ha afectat nuclis urbans i s'estima que almenys han perdut la vida més de 2.000 persones i hi ha hagut milers d'afectats. També aquest més a l'illa mediterrània de Sardenya el cicló Cleòpatra ha deixat un balanç de 16 víctimes mortals. La comparació entre ambdues situacions mostra l'estat de desemparament en què es troben les poblacions dels països més pobres davant de les catàstrofes naturals.

Tot plegat ha coincidit amb la cimera de Varsòvia sobre el canvi climàtic i s'ha tornat a obrir el debat sobre la possibilitat que el canvi climàtic agreugi la capacitat de destrucció de tots aquests fenòmens naturals.

La Constitució andorrana en el seu preàmbul aprova el text *amb la voluntat d'aportar a totes les causes comunes de la humanitat la seva col·laboració i el seu esforç, i molt especialment quan es tracti de preservar la integritat de la Terra i de garantir per a les generacions futures un medi de vida adequat*. Esperem que aquests desastres naturals sensibilitzin les nacions industrialitzades i faci prevaler el bé comú de la humanitat per sobre dels interessos econòmics d'uns pocs.

Consell editorial

Què fem?

Repercussió de l'ansietat sobre l'engagement en estudiants d'infermeria (resum)

L'alumnat d'infermeria requereix un estat òptim en la seva salut mental, ja que resulta imprescindible per a un bon posterior desenvolupament professional. No obstant, són nombrosos els estudis elaborats que determinen que els estudiants d'infermeria presenten nivells alts d'ansietat.

Objectiu: Conèixer els nivells d'ansietat Tret i Estat en estudiants d'infermeria, així com la seva correlació amb el benestar dins del context acadèmic. Es planteja la hipòtesis que un nivell elevat d'ansietat es relaciona amb una baixa percepció de benestar.

Metodologia: Projectarem aquesta investigació aplicant una metodologia quantitativa mitjançant un estudi de tipus observacional, descriptiu i de cort transversal. Per tal de mesurar el grau d'ansietat Tret i Estat, s'emprarà el qüestionari STAI (*State-Trait Anxiety Inventory*). D'altra banda, obtindrem el benestar dins del context acadèmic mitjançant l'escala UWES-S (*Utrecht Work Engagement Scale-Student*).

Resultats: Es va enquestar una mostra de 37 alumnes d'infermeria amb una edat mitjana de 24,97 anys (DT=6,631). Es va constatar com el 13,5% dels estudiants presenten uns nivells elevats respecte a l'Ansietat Tret, mentre que el 40,5% van manifestar uns nivells mitjans. En relació a l'Ansietat Estat, un 8,1% presenten nivells alts, mentre que el 64,9% senyalaven un grau mitjà d'ansietat. Es va registrar una puntuació elevada en totes les dimensions referents a l'Engagement.

Conclusions: Es va observar l'existència de correlació negativa entre l'Ansietat Estat i l'Engagement, especialment en el Vigor. D'altra banda, aquells alumnes més joves presenten uns nivells d'ansietat més elevats. Convé reflexionar sobre la necessitat de detectar i orientar els trastorns de salut mental dels estudiants.

Ruben Coelho-Martinho i Jorge Conde-Pérez

(Article publicat al número 67 de la revista Àgora d'Infermeria. Setembre del 2013)

Parlem?

De brevitae vitae (de la brevetat de la vida)

Qualsevol definició sobre el temps ens ve a dir que aquest és un concepte físic que tots arribem a experimentar, però que alhora resulta difícil de definir formalment. Certament, podem sostenir que realment és una qüestió complexa. De fet, ja ho manifestava sant Agustí, *si ningú m'ho demana, ho sé, però si intento d'explicar-li a qui m'ho demani, no ho sé*. Plató creia que el temps era una il·lusió. I és que són molt velles les preguntes a les que l'ésser humà ha intentat respondre, ja sigui mitjançant els mites, la filosofia o la teologia entre d'altres. El temps és també un dels grans temes de la literatura, el que ha generat tòpics al seu voltant com: *tempus fugit* (el temps passa molt de pressa); *carpe diem* (s'ha d'aprofitar el moment present); *ubi sunt* (enyorança del temps passat). Fins i tot en alguns rellotges de sol podem llegir: *Tempus fugit, sicut nubes, quasi naves, velut umbra*, el temps vola, com els núvols, com les naus, com les ombres.

Sabem, no obstant, que existeixen nocions temporals com ara un temps present, un temps passat i un temps futur, i també tenim l'experiència del temps. Així per exemple, un adult sap que va tenir un temps d'infantesa, d'adolescència i de joventut. Aquesta percepció de canvi, o de la successió de moments és la que ens fa adonar del terme *temps*.

Si bé, convé destacar que existeixen dos conceptes temporals: el temps cosmològic i el temps psicològic. Mentre el primer és el temps físic, aquell que pot ser mesurat i calculat, l'altre, el temps psicològic, és el de la nostra pròpia vida i experiència, el més subjectiu i variable.

En concret, el que afecta aquest escrit és el temps de cadascú. Aquell que més d'una vegada ens pot semblar que transcorre lentament i, en canvi, d'altres vegades va ràpid: un dia, un mes o un any se succeeixen a una velocitat vertiginosa, amb una sensació de *vist i no vist*. En definitiva, podem creure que la vida se'ns presenta curta i és el que ens fa ser conscients de no haver-la aprofitat suficientment. I allò que havíem volgut fer o que ho vam deixar per més endavant, al final s'esdevé que el temps ja ha passat i que no tenim altra esperança de tornar-lo a atrapar.

Una obra que he llegit recentment és *De la brevetat de la vida* de Luci Anneu Sèneca, (4 aC - 65), editada a la col·lecció de la *Fundació Bernat Metge*. En la notícia preliminar podem llegir que la finalitat de l'obra és donar la lliçó de l'aprofitament del temps: ... *No és curta la vida, ve a dir; nosaltres l'escurcem malversant-la en ocupacions inútils. [...] El temps, ningú no l'estima, tots el malversen com si fos cosa gratuïta. Ningú no et tornarà els anys, ningú no et restituirà a tu mateix; el temps anirà allà on des del començ va dirigir-se, [...] anirà caient en silenci*. Curiosament aquestes constatacions són de gran actualitat malgrat haver estat escrites fa dos mil anys.

Sèneca postulava que no és que la vida sigui curta sinó que més aviat som nosaltres que perdem el temps. Així l'autor remarca que la nostra vida seria més duradora si no dedicuéssim tant de temps a afers vans i ens aconsella que no s'ha de perdre el temps en investigar assumptes que en realitat són de poca importància. No obstant, sí que s'ha d'aprofitar bé el temps propi i hem de tenir la capacitat de fer tot el que ens proposem.

Per tant, prenem el consell d'aprofitar bé el nostre temps i recordar aquella dita que tots coneixem: *no deixis per demà el que puguis fer avui*, perquè el temps és la única cosa que mai no torna.

J. Porras

Parlem?

El començament de l'Andorra moderna: la Constitució (3/3)

Creació de la Comissió tripartida

El Consell va demanar als coprínceps l'inici de negociacions destinades a dotar el nostre estat d'una organització escrita que havia de definir quines havien de ser les nostres institucions, quines havien de ser les atribucions de cadascuna d'elles, com s'havien de nomenar, i quines havien de ser les relacions entre elles. Dit més ràpidament, volien una constitució.

Van accedir a la demanda i es va nomenar una comissió composta del mateix nombre de representants del Consell General i de cadascun dels coprínceps que es reuní per primera vegada el mes d'Abril del 1991 i que s'anomenà Comissió Tripartida.

Es reunia a les golfes de la Casa de la Vall on s'instal·là una taula triangular, els representants de cadascun dels estaments ocupaven un costat del triangle. S'hi instal·là també un sistema de traducció simultània que permetia utilitzar les dues llengües: el català i el francès.

Els representants del Consell General eren membres d'una comissió especial, composta d'un membre per parròquia presidida pel síndic i el subsíndic, creada pel Consell per tal de preparar les proposicions que s'havien de debatre en el si de la Comissió tripartida.

Els treballs de la tripartida, interromputs un temps per una crisi política i unes eleccions, finalitzen el mes de desembre de 1992, prop de dos anys després de la seva primera reunió.

Va durar tant de temps perquè es va partir d'unes posicions molt allunyades de les tres delegacions. La part andorrana, que era la que més desitjava arribar a una solució bona per al país, va tenir una missió molt difícil. Tot defensant els interessos del país amb tenacitat va intentar acostar les opinions dels dos coprínceps. Això implicava assistir ben preparats a les reunions, però també fer viatges a París i viatges a la Seu d'Urgell, per tal de trobar punts d'acord que acceptessin els caps d'estat. Aquestes reunions bilaterals van ser de vegades molt dures. Recordo que en una d'elles l'enfrontament va ser tan fort que el cap de la delegació del coprínceps va plegar els papers i es va alçar decidit a abandonar la sala i les negociacions. No sé si ho hauria de dir, però probablement guiat pels consells del meu padrí, de manera mecànica sense reflexionar, em vaig alçar ràpidament també, i agafant-lo pel braç li vaig suplicar de tornar a seure i em va escoltar. Conscients de la necessitat de conservar els dos coprínceps no podíem permetre que es trenquessin les relacions amb un d'ells.

I per què van ser tan llargues i tan dures aquelles negociacions?

Aparentment no havien de ser així.

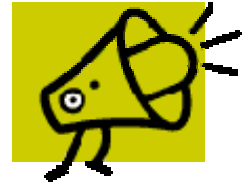
El Bisbe va ser el primer en manifestar oficialment la seva voluntat de dotar el país d'una constitució, que definís de manera clara les competències de cadascuna de les parts.

Per França la política envers Andorra l'havia dirigit sempre el ministeri dels afers estrangers, un ministeri molt potent i generalment poc favorable als canvis. Però es va produir una circumstància que va fer canviar totalment d'opinió al president d'aquella època François Mitterrand .El Tribunal de Corts va condemnar a una pena important a dos súbdits xecs que havien comés un delictes a Andorra. Les penes del Tribunal de Corts d'aquell temps eren definitives sense possibilitat de apel·lació a un tribunal superior. Aquesta possibilitat de recórrer a un tribunal superior, assegura més garanties al justiciable, i s'aplica a totes les organitzacions judicials del països moderns. Aprofitant aquesta mancança en els tribunals andorrans, els dos xecs van presentar recurs al Tribunal dels drets humans de Estrasburg. Aquest tribunal, considerant per aquest motiu que els drets dels condemnats no havien estat respectats, va recriminar a l'Estat francès, perquè el seu president era el nostre coprínceps. A partir d'aquell moment Mitterrand, que va rebre amb disgust aquelles amonestacions, va ser favorable a una modernització de les nostres institucions de manera que poguessin ser homologables arreu del món i el seu lema va esdevenir *farem el que els andorrans voldreu*. Tothom hi estava d'acord. I com és, direu, que les negociacions duressin tant i foren tan dures?

Les causes eren múltiples:

1. Recel entre coprínceps: sempre hi havia hagut el temor de la part de cadascun dels dos Senyors que l'altre podria assolir més importància en el govern del país. I això a causa, en part, pel fet que els Andorrans amb molta finor, amb un sentit innat de la diplomàcia, havien jugat sempre un coprínceps contra l'altre amb la finalitat d'obtenir algun benefici per al país.
2. També compten els motius interns. És evident que el Consell General compost llavors de 30 membres no podia negociar directament, va haver de delegar els seus poders a la famosa comissió constituent de la que ja he parlat.

Parlem?

El començament de l'Andorra moderna: la Constitució (3/3)

Us diré per curiositat que aquella Comissió va quedar tan unida pel nombre considerable de reunions que va haver d'organitzar, més d'una per setmana, que ha continuat reunint-se durant vint anys, una vegada l'any. Això sí ara al voltant d'una bona taula. Malauradament un dels membres ens va deixar l'any passat després d'una llarga malaltia.

Com s'expliquen uns lligams tan estrets?

Els defensors d'un capitalisme pur i dur pretenen que l'únic motor que impulsa l'acció de l'home i de la dona és l'atracció del guany, del diner.

Qui ha fet política sap que aquesta afirmació és errònia. El diner pot ser un dels motors però no és l'únic, el sentiment, la convicció de fer obra útil per als altres n'és un altre de molt potent. Us ho afirmo i és útil afirmar-ho en un moment on és generalitzada la idea que tots els polítics són corruptes.

Aquesta comissió composta de 9 membres d'origens diferents, sense criteris comuns, es va marcar una triple missió:

A.- Unificar les opinions dels components sobre problemes que venien de molt lluny: funció de les parròquies, composició del Consell, modalitat d'elecció dels consellers. Cadascun d'aquests temes era complicat i susceptible d'oposar els membres entre ells.

B.- La unanimitat de la Comissió que es va aconseguir després de concessions mútues era indispensable, però no era suficient, necessitàvem el suport de tot el Consell dels 30 membres. No sé si en mesureu la dificultat. Un exponent d'aquesta dificultat n'és l'episodi que alguns van batejar com *la nit dels llargs gabinets*. Aquesta nit és la vigília de l'aprovació del text pel Consell en la qual un grup de consellers és va reunir clandestinament amb la intenció de no aprovar-lo, i de destruir així dos anys de negociacions. I al matí de l'aprovació es va haver d'utilitzar molta pedagogia per tal de convèncer als últims consellers recalcitrants.

C.- Evitar el trencament entre coprínceps, trobant solucions acceptables per a cadascun d'ells.

El resultat de tota aquesta feina, llarga i feixuga, va ser una verdadera revolució, però el que és encara més difícil una revolució acompanyada de la continuïtat. Una revolució perquè es va capgirar totalment un sistema que ens havia governat durant prop de 800 anys, sense traumes, sense sang que és com es fan generalment les revolucions, tot i conservant les aparences de no canviar gran cosa.

Intentaré demostrar-ho amb exemples.

Ja des del títol I (la constitució esta dividida en títols i articles, els títols per als grans temes, en els articles s'entra en el detall) en l'article 1 es declara que *Andorra és un estat independent*. En el 2 proclama els grans principis que ens han de guiar: llibertat, igualtat, justícia, tolerància. I en l'article 3 declara: *la sobirania resideix en el poble andorrà*.

Voleu dir que això no és una revolució en el sentit d'una transformació radical? Els dos coprínceps que durant 8 segles havien defensat que la sobirania els pertanyia, declaren i signen que resideix en el Poble Andorrà. A partir d'aquí la Constitució ja es podia parar: el poble andorrà és sobirà i es pot governar com ell ho desitgi, l'andorrà passa de la categoria de súbdit a la de ciutadà.

Però aquest poble, que a partir d'aquí és sobirà, té seny, continua les negociacions i declara immediatament després en l'article 4: *el règim polític andorrà és el copríncipat parlamentari*. O sigui que declarem, nosaltres els sobirans, que volem conservar els coprínceps. Volem conservar els mateixos que teníem ja que declarem en el títol III: *els coprínceps, institució sorgida dels Pareatges i de la seva evolució històrica, són a títol personal i exclusiu el bisbe d'Urgell i el president de la República francesa. Llurs poders són iguals i derivats de la constitució*.

Parem-nos a reflexionar un instant en aquesta última part de la frase: els seus poders són *derivats de la constitució*. D'on tenien fins ara els seus poders? Els hi venien del règim feudal, els havien conquistat per les armes si era necessari, sense prendre mai en consideració l'opinió de poble. A partir d'ara els hi donem els andorrans, això significa que els hi podem tornar a prendre si ho desitgem.

No us sembla que aquests articles que us he citat expressen bé la ruptura i assegurin la continuïtat i resumeixen bé la capacitat negociadora dels andorrans, el seu seny i la seva prudència?

Continua a la pàgina següent

Parlem?

El començament de l'Andorra moderna: la Constitució (3/3)

Si llegiu la història d'Andorra, diferents autors han intentat escriure-la, veureu com des de sempre la voluntat d'aquest poble ha estat, amb constància, amb perseverança i amb intel·ligència la conquesta del màxim de drets.

Arribat el dia en què si ho haguessin volgut podien tenir-los tots —recordeu que F. Mitterrand va dir *farem el que els andorrans voldran* i que el Bisbe havia dit en una altra ocasió, no recordo les paraules exactes però el sentit era *seré copríncep mentre el poble andorrà ho vulgui*— el poble andorrà decideix amb seny de guardar els coprínceps, amb uns poders diferents i molt inferiors als que tenien, perquè saben que han estat sempre i són encara els garants de la nostra independència.

Aquesta ruptura amb el passat però dins de la continuïtat apareix en tots els articles de la Constitució.

El títol VII que tracta de la Justícia n'és un exponent emblemàtic. La Justícia, institució creada pels Pareatges havia evolucionat molt poc el 1992. Recordeu probablement l'existència de dos batlles, nomenats cadascun per un veguer i que es coneixien com el Batlle episcopal i el Batlle francès. El Tribunal de Corts compost d'un jutge nomenat alternativament per cada un dels veguers i que jutjava acompanyat pels dos veguers. Les seves sentències eren definitives sense possibilitat d'apel·lació a un tribunal superior.

Les sentències dels batlles sí que es podien apellar, al jutge d'apel·lacions primer i després ja sigui al tribunal superior de la mitra amb seu a la Seu d'Urgell o al tribunal superior d'Andorra amb seu a Perpinyà.

La Constitució crea una organització totalment nova: una primera instància composta d'un nombre important de jutges de primera instància, el Tribunal de Corts que pot complir les funcions de primera o de segona instància en funció dels delictes, i un tribunal de segona instància al qual es pot presentar recurs contra totes les sentències dictades en primera instància —el Tribunal Superior de Justícia.

Els veguers desapareixen i el nomenament de tots els jutges l'efectua un òrgan totalment independent i totalment nou, el Consell Superior de la Justícia que els escull en funció de les capacitats humanes i professionals dels candidats. La fiscalia composta de fiscals és l'òrgan acusador que representa a la societat en els judicis, però que no jutja.

Com podeu observar l'organització és totalment nova: els jutges són totalment independents, nomenats per un òrgan també totalment independent i desapareixen els Veguers. Una sentència es pot recórrer sempre i això és una garantia pel justiciable.

Aquesta transformació és també una vertadera revolució però la continuïtat és manté donant als jutges de primera instància el nom de sempre: batlles.

No insistiré sobre el poder executiu que ostenta el Govern. És un govern com tots els governs dels països europeus, compost aquesta vegada de ministres i elegit pel Consell General, que ostenta el poder legislatiu, i és responsable davant d'ell que el pot destituir mitjançant un vot de censura.

El poder legislatiu, o sigui el Consell General també difereix del que era abans.

Pel nombre, són 28 consellers en lloc de 30. 14 (2 per Parròquia) són elegits pel sistema majoritari. Els altres 14 són elegits pel sistema proporcional en llistes nacionals.

És presidit per un president i un vicepresident anomenats síndic i subsíndic en honor sempre de la continuïtat, però amb unes funcions diferents de les de l'antic Consell. Les normes que dicta, o sigui les lleis, no es poden recórrer a diferència de les de l'antic Consell que podien ésser invalidades pels delegats permanents, una altra figura que també ha suprimit la Constitució. Ara els andorrans no podem anar a *Palacio* com dèiem o a Perpinyà.

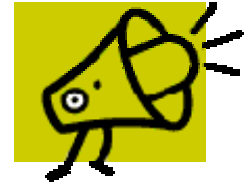
Les lleis que dicta el Consell, poden ésser invalidades per un òrgan totalment independent creat per la Constitució, el Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional no és un òrgan polític, com ho eren els delegats permanents que podien assumir la mateixa funció entre d'altres ja que podien ells mateixos dictar lleis, és un òrgan totalment independent que va rebre mandat del poble el dia 14 de març del 1993 de fer respectar la carta magna.

Bé és el que us volia dir sobre la Constitució que ens regeix avui. Segurament que molts de vosaltres quedareu frustrats perquè esperàveu unes explicacions més completes sobre la nostra carta magna i només n'heu escoltat un sobrevol molt ràpid, dos motius per això:

Continua a la pàgina següent

Parlem?

El començament de l'Andorra moderna: la Constitució (3/3)

Primer seria molt difícil d'explicar en una mitja hora un text que va necessitar casi dos anys per ser redactat. I segon motiu, més important: la meua intenció no era de llegir-vos la Constitució sinó d'intentar de demostrar que aquest text que aprovà el Consell General de l'època el 2 de febrer del 1993 per unanimitat i el poble per referèndum el 14 de Març del 1993 és un punt d'arribada, una conclusió d'una batalla pacífica i intel·ligent duta a terme pel poble andorrà, la gent d'Andorra, que va començar l'endemà dels Pareatges i destinada a recuperar la sobirania i la independència. El text constitucional és una mica un homenatge, un himne, a aquest poble.

En conclusió l'objectiu no era de fer-vos una descripció precisa de la nostra Constitució, hi ha prop de 200 estats al món i tantes constitucions com estats, és per dir-vos que redactar una constitució no deu ser res d'extraordinari, el que sí és important és que per nosaltres és un punt d'arribada, una etapa en un llarg camí dominat per la constància, la tenacitat, la intel·ligència del nostre poble que ha sabut per sobreviure trobar cada vegada la solució pacífica que convenia a cada crisi que ha viscut.

Ara ens trobem en un altre moment difícil i voldria, no sé si me n'hauré sortit, que aquesta dissertació us hagués convençut que aquesta vegada també ens en sortirem perquè som el Poble Andorrà i perquè disposem aquesta vegada d'una eina eficaç: la Constitució.

Josep Marsal Riba

Concurs d'enigmes UdA 25

Solució Enigma 1

Tenim el titular següent: *Un astut comerciant s'ha enriquit comprant diamants a l'Equador i venent-los al mateix preu (€/gram) al Pol Nord.* Redacteu el cos de la notícia que ho justifiqui.

Raonament

L'única manera de justificar l'enriquiment del comerciant és que els diamants pesin més al Pol que a l'Equador.

Ho podem justificar això? Intentem-ho:

- Sabem que el pes d'un cos és el producte de la seva massa per l'acceleració de la gravetat ($P = m \cdot g$). Com que sabem que la massa m és una constant, haurem de buscar la justificació de la variació del pes amb la gravetat g .
- Sabem que l'acceleració g de la gravetat depèn de la distància al centre de la Terra del punt on ens trobem (a menys distància al centre de la Terra la gravetat és major).
- Sabem que la Terra no és esfèrica sinó que està xafada pel pols. Els pols estan més a prop del centre de la Terra que qualsevol punt de l'equador.

Per això, podem deduir que l'acceleració de la gravetat als pols ($g = 9,83 \text{ m/s}^2$) és major que la gravetat a l'Equador ($g = 9,78 \text{ m/s}^2$). La diferència és d'aproximadament un 0,5%.

En el marc de la commemoració dels 25 anys d'ensenyament superior a Andorra, la Universitat d'Andorra, amb la col·laboració de Ràdio Andorra, us convida a participar al *Concurs d'enigmes #UdA25*. Hi ha en joc una tauleta digital Wi-Fi d'última generació! La persona guanyadora serà qui hagi contestat correctament un major nombre d'enigmes. En total hi ha 25 enigmes per resoldre durant 25 setmanes, del 18 de novembre del 2013 a l'1 de juny del 2014. Es fan públics cada setmana al programa *Bon dia, que hi ha algú?* de Ràdio Andorra i a la pàgina de la Universitat d'Andorra al *Facebook*. Només hi ha una manera de participar: mitjançant un missatge de correu electrònic a concurs@uda.ad amb la resposta i les dades de la persona participant (nom i cognoms). El període hàbil de participació comença el primer dia feiner de cada setmana (dilluns o dimarts) i acaba el diumenge (inclòs).

Info.UdA

Conferència del rector a l'AESCO

El dia 19 de novembre el Sr. Daniel Bastida rector de la Universitat d'Andorra va impartir una ponència en el marc del dinar de germanor que l'Associació d'exsíndics i consellers generals (AESCO) organitza cada any a la tardor. La ponència amb el títol *25 anys d'ensenyament superior a Andorra*, va donar a conèixer als assistents el camí recorregut durant aquest 25 anys així com les perspectives de futur de la Universitat d'Andorra.

II Jornades *La recerca sociolingüística en l'àmbit de la llengua catalana*

La Xarxa CRUSCAT de l'Institut d'Estudis Catalans organitza els dies 11 i 12 de desembre les II Jornades *La recerca sociolingüística en l'àmbit de la llengua catalana*. La Universitat d'Andorra hi intervindrà amb la ponència *Usos i actituds lingüístics dels estudiants de Segona Ensenyança d'Andorra* del Grup de Recerca en Llengües.

Les primeres jornades van tenir lloc l'any 2011 amb un resultat molt satisfactori i amb aquesta segona trobada d'investigadors, la Xarxa Cruscat de l'Institut d'Estudis Catalans consolida una activitat que té com a objectiu nuclear visualitzar en el seu conjunt la recerca en curs o acabada de realitzar. Aquesta posada en comú permetrà avançar en el coneixement intern de les temàtiques que s'hi aborden i, alhora, projectar-les internacionalment.

La Xarxa CRUSCAT és una xarxa científica que depèn de l'Institut d'Estudis Catalans i aplega diversos centres i grups de recerca que treballen sobre la situació i l'evolució del català. El principal objecte d'estudi són els usos, els coneixements i les representacions de la llengua.

Matrícula oberta per als estudis virtuals i d'extensió universitària 2014

Ja està oberta la matrícula corresponent al 2n semestre del curs 2013-2014, per a estudiants de nou accés, als estudis virtuals de:

- Bàtxelor en Administració d'empreses
- Bàtxelor en Dret
- Bàtxelor en Humanitats
- Bàtxelor en Informàtica
- Bàtxelor en Comunicació
- Bàtxelor en Llengua catalana
- Curs d'actualització en Constitució i altres fonts del dret d'Andorra
- Curs d'actualització en Dret públic d'Andorra
- Curs d'actualització en Didàctica de la llengua catalana
- Curs d'actualització en Patrimoni cultural d'Andorra

El període de preinscripció per als bàtxelors en modalitat virtual està obert fins al 7 de febrer.

El període de preinscripció per als cursos d'actualització virtuals està obert fins al 21 de febrer.

També està obert el període de matrícula a la prova d'accés a la Universitat per a més grans de 25 anys.

Subscripció online a la revista *Ágora de Enfermería*

La Universitat d'Andorra ha tramitat una subscripció en línia a la revista *Ágora de Enfermería* que permet a la comunitat universitària l'accés individual i gratuït als seus continguts. Cal identificar-s'hi omplint el formulari individual després d'haver-hi accedit des de l'enllaç de la Biblioteca Digital de la Universitat d'Andorra, prèvia comunicació de l'Escola d'Infermeria de la Universitat d'Andorra.

Info.UdA

Jornades sociosanitàries d'Andorra. Atenció centrada en la persona. Fem-ho!

Els dies 4 i 5 de desembre tindran lloc les Jornades Sociosanitàries *Atenció centrada en la persona. Fem-ho!* organitzades pel Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, el Centre Sociosanitari El Cedre i la Universitat d'Andorra.

L'Atenció Centrada en la Persona suposa una nova mirada dels processos assistencials de les persones. Consisteix en adaptar les prestacions i serveis d'atenció a les persones que necessiten assistència per un període de llarga durada.

A les jornades hi participaran una desena de professionals relacionats amb l'assistència social i sanitària de la gent gran.

Arrenca la novena edició del curs Aula Magna

El 12 de novembre va arrencar la novena edició de l'Aula Magna, amb l'habitual conferència inaugural, que enguany, excepcionalment, va tenir lloc a la seu del Consell General. La conferència inaugural d'inici del curs, que va obrir l'Aula Magna 2013-2014, la va pronunciar el síndic general, Vicenç Mateu, i versava sobre democràcia i ciutadania.

Les sessions monogràfiques s'aniran desenvolupant cada mes fins a la segona setmana del mes d'abril. En aquest curs n'hi haurà un total de sis, que abordaran correlativament temes de cultura, ciència, informàtica, empresa i salut. El 8 de maig del 2014 es clourà el curs amb una conferència i el lliurament de certificats al tots els inscrits que hagin assistit al 80% de sessions. La totalitat de les sessions tindran una durada de 21 hores.

Excepcionalment i per segon any consecutiu el 29 d'abril es farà una trobada d'intercanvi entre l'Aula Magna, el Programa Sènior de la Universitat de Lleida i el Comú d'Andorra la Vella.

Totes les persones del col·lectiu de la gent gran que estiguin interessades en matricular-se gratuïtament en el curs 2013-2014 de l'Aula Magna, poden efectuar la seva inscripció a la Universitat d'Andorra o al Punt Informació Gent Gran Comú d'Andorra la Vella.

La Universitat llança un concurs d'enigmes amb motiu dels 25 anys

El 18 de novembre va començar el *Concurs d'enigmes #UdA25*, una iniciativa oberta a la participació de tothom. En el marc de la commemoració dels 25 anys d'ensenyament superior a Andorra, la Universitat d'Andorra, amb la col·laboració de Ràdio Andorra, organitza el concurs amb la finalitat de promoure l'interès per la ciència. Hi ha en joc una tauleta digital Wi-Fi d'última generació. La persona guanyadora serà qui hagi contestat correctament un major nombre d'enigmes.

En total hi ha 25 enigmes per resoldre durant 25 setmanes, del 18 de novembre del 2013 a l'1 de juny del 2014. Es faran públics setmanalment al programa *Bon dia, que hi ha algú?* de Ràdio Andorra i a la pàgina de la Universitat d'Andorra al Facebook. A l'e-com.UdA, el butlletí de la Universitat d'Andorra, també es recopilaran cada mes les solucions dels enigmes anteriors.

Només hi haurà una manera de participar: mitjançant un missatge de correu electrònic a concurs@uda.ad amb la resposta i les dades de la persona participant (nom i cognoms). El període hàbil de participació començarà el primer dia feiner de cada setmana (dilluns o dimarts), i acabarà el diumenge (inclòs).

Des de la Universitat s'ha convidat els centres de batxillerat a participar-hi.

El curs Aula Magna, reconegut amb 0,5 crèdits europeus

A partir d'aquest any, la participació al curs Aula Magna està acreditada per la Universitat d'Andorra amb 0,5 crèdits europeus. Els participants que assisteixin al 80% de les activitats podran presentar el corresponent certificat d'assistència perquè els sigui reconegut en el recompte de crèdits de lliure elecció de titulacions universitàries.

Info.UdA

Foamy guanya el Premi del públic Universitat d'Andorra al Festival UII Nu 2013

El curtmetratge d'animació *Foamy*, dirigit pel català Eduard Puertas, va ser guardonat amb el Premi del públic Universitat d'Andorra al segon certamen UII Nu, el Festival Audiovisual de Joves Creadors dels Pirineus, a més d'endur-se la dotació econòmica corresponent al Premi Andorra Turisme a la millor Animació. El palmarès es va anunciar durant la cerimònia de clausura del festival, que va tenir lloc el dissabte 9 de novembre a Andorra la Vella.

La Universitat d'Andorra va ser l'encarregada de lliurar el guardó, que va recollir simbòlicament la jove escultora andorrana Ester Pedescoll, creadora del trofeu.

El Festival Audiovisual de Joves Creadors dels Pirineus, UII Nu és un certamen adreçat a creadors tant professionals com no professionals de menys de 35 anys nascuts o que resideixin a qualsevol de les demarcacions dels Pirineus. En aquesta segona edició, els dies 8 i 9 de novembre del 2013 es van projectar 56 obres audiovisuals, seleccionades d'entre 99 propostes candidates. Durant els dos dies de projecció van passar pel Centre de Congressos d'Andorra la Vella unes 700 persones.

Formació sobre propietat intel·lectual

Els propers dies 20 i 23 de gener del 2014 tindran lloc a la Universitat d'Andorra dos seminaris formatius sobre els drets d'autor vinculats a Universitat.

- *Seminari sobre el reglament regulador dels drets de propietat intel·lectual, drets de propietat industrial i posicions jurídiques d'anàleg contingut econòmic generades en el marc de l'activitat de la Universitat d'Andorra (2a edició)*

Data i hora: dilluns 20 de gener del 2014 de 15.00 a 17.00 hores

Ponent: Ester Peralba

- *Seminari sobre les llicències Creative-Commons*

Data i hora: dijous 23 de gener del 2014 de 15.00 a 17.00 hores

Ponent: Ignasi Labastida

Guardamar del Segura acollirà el I Campionat universitari de carreres d'orientació de la Xarxa Vives

La Universitat d'Alacant organitza el I Campionat universitari de carreres d'orientació de la Xarxa Vives, que tindrà lloc a Guardamar del Segura (Baix Segura) del 5 al 7 de març de 2014, en el marc de les activitats del vintè aniversari de l'associació de les universitats de parla catalana. Una part molt significativa dels esportistes millor classificats en competicions internacionals d'aquesta modalitat esportiva estudien a la regió universitària Vives, i per aquest motiu es promou un campionat que fomenti els hàbits i els valors inherents a aquest esport.

El campionat s'emmarca en el programa d'activitats commemoratives del vintè aniversari de l'associació que agrupa les universitats dels territoris de parla catalana, que es desenvoluparà durant l'any 2014.

Agenda

28 de novembre. Aula Magna. Cultura

3 de desembre. Òpera Oberta. *Die Entführung aus dem Serail* de W.A. Mozart

4 de desembre. Jornades sociosanitàries d'Andorra. *Atenció centrada en la persona. Fem-ho!*

11-12 de desembre. II Jornades *La recerca sociolingüística en l'àmbit de la llengua catalana* (Barcelona)

19 de desembre. Aula Magna. Ciència.

ISSN 2227-1783

9 772227 178008

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica

butileti@uda.ad.

No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.